Eerste Jaargang Nummer 3
10 Mei 1950

saint Louis' contact

Aan onze gevallen Oud-leerlingen

Helden, die gevallen zijt,-
-in 't bloeien van uw jonge jaren
waart gij ons vertrouwd op school, op club of kamp,
wij zagen leren u in klas, of kamer, bij de lamp,
uw moed bij spel, uw durven in gevaren . . . . . .

Helden, die gevallen zijt,-
't Vaderland was in gevaar, de oorlog kwam-,
en klaar stond gij, soldaat, mèt
anderen in 't groot en klein verzet,
waarin 't -Vertrouw op God- de leiding nam . . .

Helden, die gevallen zijt,
dit simp'le vers zij u gewijd.
Want nooit vermogen onze woorden
door te dringen tot de boorden
van het schrijnend leed
dat rukte u, hoe wreed,
uit 't leven, dat zo mooi begon.

-Hoe straalt de zon,
nu ik voor 't laatst mijn ogen
ophef naar de hoge
luchten boven duinenrij . . . . .
God . . . Maria . . . sta mij bij!-

-Dat zij vredig rusten, Heer,-
zo bidden wij in deze dagen,
„laat hun offer, zonder klagen,
ons vervoeren, altijd weer".

MONUMENT VAN BOY ECURY
OP HET BOY ECURYPLEIN
TE ORANJESTAD - ARUBA

BOY ECURY. Eén van de velen.
Op een eenzame dijk, of aan het verstilde strand gleed de
dood langs hen heen.

Hebben we samen gespeeld in de schaduw van de koepel;
of gelopen de eendere weg van elke dag naar huis?
We legden allen gezamenlijk een stuk levensweg af.
Voor hèn stond, nog niet halverwege: einde.
Voor ons de mooie taak hun ideaal - het onze - te vervullen:
GOD - VADERLAND - DE CHRISTELIJKE GEDACHTE